

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **M., B.B., IČO: X., o návrhu na zrušenie obchodnej spoločnosti V., s. r. o., B.B., IČO: X.,** o dovolaní spoločnosti V., s. r. o., B., proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3 Cob 345/2012-34, zo dňa 28. 02. 2013, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3 Cob 345/2012-34, zo dňa 28. 02. 2013 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 34 CbR 76/2011, zo dňa 01. 08. 2012 zamietol návrh na zrušenie obchodnej spoločnosti V., s. r. o., B.. Súčasne rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 3,- eur Ing. J. S., L..

V odôvodnení uviedol, že podľa navrhovateľa si spoločnosť nesplnila povinnosť uložiť do Zbierky listín individuálnu účtovnú závierku za najmenej dve účtovné obdobia nasledujúce po sebe, čo má za následok zrušenie predmetnej spoločnosti.

Obchodná spoločnosť V., s. r. o., dňa 02. 07. 2012 súdu oznámila, že do Zbierky listín zakladá potvrdenie o podaní daňového priznania za zdaňovacie obdobie 2010, daňové priznanie k dani z príjmov PO za zdaňovacie obdobie 2010, výkaz ziskov a strát k 31. 12. 2010, poznámky k účtovnej závierke k 31. 12. 2010, vyhlásenie konateľa zo dňa 29. 06. 2012 o neschválení účtovnej závierky za rok 2010, potvrdenie o podaní daňového priznania za rok 2011, výkaz ziskov a strát k 31. 12. 2011, daňové priznanie k dani z príjmov PO za zdaňovacie obdobie 2011, výkaz ziskov a strát k 31. 12. 2011, súvahu k 31. 12. 2011, poznámky k účtovnej závierke k 31. 12. 2011, vyhlásenie konateľa zo dňa 29. 06. 2012 o neschválení účtovnej závierky za rok 2011. Zároveň konateľ spoločnosti

vzhľadom na to, že došlo k odstráneniu dôvodu na zrušenie spoločnosti žiadal konanie zastaviť. Súd prvého stupňa ďalej poukázal na ustanovenie § 200e ods. 1 písm. a/, § 68 ods. 6 písm. f/, a § 40 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka. Konštatoval, že doručením účtovných závierok za roky 2010, 2011 dňa 02. 07. 2012 súdu odpadol dôvod na zrušenie predmetnej spoločnosti, a preto návrh na jej zrušenie zamietol a rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 3,- eur konateľovi spoločnosti.

O odvolaní navrhovateľa odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie v jeho zamietavej časti potvrdil.

Konštatoval, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia /§ 219 ods. 2 O. s. p./. K odvolaniu navrhovateľa uviedol, že nemohol prisvedčiť jeho právnomu názoru, podľa ktorého neodpadol dôvod na zrušenie spoločnosti podľa § 68 ods. 6 písm. f/ Obchodného zákonníka založením účtovných závierok za roky 2010 a 2011, pretože zákonná konštrukcia tohto zrušovacieho dôvodu mala za cieľ vytvoriť mechanizmus, ktorý by umožnil na podklade súdneho rozhodnutia o zrušení spoločnosti vymazať z registra, tzv. mŕtve spoločnosti. Tým, že spoločnosť nezakladá do Zbierky listín účtovné závierky možno predpokladať, že nevykonáva žiadnu činnosť. Keďže v prejednávanej veci predložením účtovných závierok za roky 2010 a 2011 bola táto skutočnosť vyvrátená, nebol dôvod postupovať podľa § 68 ods. 6 písm. f/ Obchodného zákonníka.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala spoločnosť V., s. r. o. dovolanie.

Dovolateľ namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nezákonné a protiústavné, odporuje požiadavke na spravodlivosť súdneho konania, článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj zásade rovnosti a kontradiktórnosti súdneho konania.

Súd prvého stupňa doručil dovolateľovi odvolanie navrhovateľa z 21. 08. 2012 až dňa 29. 05. 2013, a to na podklade výzvy dovolateľa doručenej súdu 03. 05. 2013 a 06. 05. 2013, pričom predčasne predložil vec odvolaciemu súdu ma rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa bez toho, aby mu umožnil mať vedomosť o podaní odvolania a umožnil mu vyjadriť sa k odvolaniu.

Rovnako odvolací súd pred vydaním potvrdzujúceho rozhodnutia túto procesnú vadu neodstránil.

Keďže postupom obidvoch súdov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom navrhuje, aby dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3 Cob 354/2012-34, zo dňa 28. 02. 2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 05. 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O. s. p./ po zistení, že dovolanie má náležitosti, uvedené v § 241 ods. 1 O. s. p. skúmal, či smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa /§ 236 ods. 1 O. s. p./.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa /§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p./ alebo, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska /§ 239 ods. 1 písm. b/, veta prvá O. s. p./ . Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu /§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p./, ďalej ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia /§ 239 ods. 2 písm. b/ O. s. p./, alebo ak ide o uznesenie o uznaní /neuznaní/ cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné /nevykonateľné/ na území Slovenskej republiky /§ 239 ods. 2 písm. c/ O. s. p./ . Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorej sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu znaky vyššie uvedených rozhodnutí nemá. V prejednávanej veci odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava I ako súdu prvého stupňa potvrdil, pričom však vo výrokovej časti prípustnosť dovolania nevyslovil. Podľa § 239 O. s. p. preto dovolanie prípustné nie je.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal aj prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O. s. p., ktoré pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd, vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia.

Dovoláte!' namietal vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., v zmysle ktorého dovolanie je prípustné, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom možno rozumieť taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi znemožnila realizácia tých jeho procesných práv, ktoré sú mu Občianskym súdnym poriadkom priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom prípadne ďalšími všeobecne záväznými predpismi, a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

K odňatiu možnosti konať pred súdom malo podľa dovolateľa dôjsť tým, že mu nebolo doručené odvolanie, v dôsledku čoho nemal možnosť sa k nemu vyjadriť.

Podľa § 209a O. s. p., ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vete, doručí súd prvého stupňa bezodkladne odvolanie ostatným účastníkom a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov, aby sa k odvolaniu vyjadrili.

V zmysle citovaného ustanovenia po zistení, že odvolanie má všetky predpísané náležitosti, alebo potom, čo bolo doplnené na výzvu súdu /§ 209/, je súd prvého stupňa povinný doručiť odvolanie ostatným účastníkom.

Skôr, ako začne odvolací súd vecne prejednávať odvolanie, je povinný skúmať, či súd prvého stupňa neporušil niektorú zo svojich povinností v súvislosti s doručovaním odvolania ako aj ostatnými úkonmi, ktoré bol súd prvého stupňa povinný vykonať. V prípade, ak doručovanie nebolo vykonané vôbec alebo nebolo vykonané správne, jedná sa o postup, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom.

V predmetnej veci podal dňa 23. 08. 2012 navrhovateľ odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa sp. zn. 34 CbR 76/2011, zo dňa 01. 08. 2012, o ktorom rozhodol odvolací súd dovolaním napadnutými uznesením dňa 28. 02. 2013. Ako vyplýva z obsahu spisu, súd prvého stupňa doručil odvolanie dovolateľovi až dňa 29. 05. 2013, t. j. po rozhodnutí odvolacieho súdu.

Keďže dovolateľ ako účastník konania nemal možnosť vyjadriť sa k dôvodom odvolania, bola mu uvedeným postupom odňatá možnosť konať pred súdom, v dôsledku čoho je daná existencia dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie /§ 243b ods.2, § 243b ods. 3 a ods. 4 O. s. p./.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 31. októbra 2013

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Poliačiková